

alle Slags mouserende Vine og Druespirit, al Slags Likør og lign. Spirituosa, og fra 1. Januar 1932 kunde Importen af disse Varer kun foregaa i begrænset og kontrolleret Omfang; disse særlige Bestemmelser er atter ophævet ved Bekendtgørelse af 11. August d. A. Ved Loven af 27. November 1931 blev der ogsaa foretaget Toldforhøjelser for en Række Varer.

Forholdene blev vanskeligere og vanskeligere. Nationalbankens Valurareserver var kun smaa, og Landets forholdsvis store løse Gæld til Udlandet gav os Tab og vakte Nervøsitet. Hertil kom de importregulerende Foranstaltninger, som blev iværksat eller forberedt i andre Lande, derunder navnlig England og Tyskland, til hvilke Landbrugets Eksportinteresser paa saa afgørende Maade var knyttet. I Begyndelsen af Januar 1932 forhøjede Tyskland Smørtolden til mere end det dobbelte, og i England havde man allerede da iværksat forskellige Toldforanstaltninger, der ogsaa ramte Dele af den danske Industri føleligt. Selvforsyningspolitikken antog stadig fastere Former. Den ene Stats Foranstaltninger fremkaldte tilsvarende Foranstaltninger fra andre Staters Side. Danmarks Markeder i Udlandet indskrænkedes eller lukkedes, og som Følge heraf maatte yderligere importregulerende Foranstaltninger træffes.

Ved Loven af 30. Januar 1932 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta blev der med Henblik paa den foreliggende handelspolitiske Situation givet Handelsministeren Bemyndigelse til efter Forhandling med det af Rigsdagen nedsatte Valutaudvalg at foreskrive, at Indførsel fra Udlandet af Varer og Værdipapirer kun kunde ske, naar der forelaa Attest fra Nationalbanken om, at der af valutamæssige Grunde intet var til Hinder derfor. Hermed skabtes Nationalbankens Valutakontor og Grundlaget for den Importregulering, som siden da har fundet Sted.

Loven af 30. Januar 1932 havde kun Gyldighed til 1. April 1932; ved Lov af 31. Marts 1932 forlængedes den trufne Ordning til Udgangen af Maj Maaned 1932, og Rigsdagens Valutaudvalg udvidedes fra 4 Medlemmer til 8 Medlemmer. Ved Lov af 30. Maj 1932 forlængedes Ordningen yderligere til 1. November 1932. Man haabede dog stadig paa mere normale Tilstandes Tilbagevenden. Ved Bekendtgørelse af 27. August 1932 ophævedes Valuta-Afleveringspligten, og ved en Bekendtgørelse af samme Dato bestemtes det, at Indførselen af en Række Varer fremtidig frit kunde finde Sted uden Afgivelse af Valuta-Attest. Disse saakaldte Frilistevarers samlede Indførselsværdi androg for 1931 ca. $\frac{1}{3}$ af hele Importen. Frilistevarer var bl. a. Korn, Foderstoffer, Kaffe, The, Kakao-bønner, Gødningsstoffer, Raajern og Raametaller, Varer, der for de flestes Vedkommende senere atter har maattet inddrages under Importreguleringen. Loven af 30. Maj 1932 forlængedes i Efteraaret til Udgangen af Aaret 1932. Efter Folketingsvalget henimod Aarets Slutning afløstes den hidtidige Lov af Loven af 6. December 1932, der havde Gyldighed fra 1. Januar 1933 til Udgangen af Aaret 1933. Med denne Lov fulgte en Fortegnelse over de Varer, der var importregulerede.

Ved Loven af 6. December 1932 nedsattes et Valuta-Nævn paa 15 Medlemmer, idet det var Tanken, at Erhvervslivet gennem Organisationernes Repræsentanter i Nævnet vilde have Lejlighed til at gøre sine Interesser gældende og yde sagkyndig Bistand ved Importreguleringens Administration. Ved en Lov af 6. April 1933 blev uformalet Korn og Bølgæs, Foderstoffer samt Frø til Udsæd paany overført til den saakaldte bundne Liste, saaledes at der udkrævedes Valuta-Attest til disse Varers Indførsel, og ved en Lov af 1. Maj 1933 skete det samme med Hensyn til Humle og Humleekstrakter, Kork, Cellophan, Fedttæt Papir, Kieselguhr, Naale og Knappenaale, Jern, kunstige Blomster og Chile-salpeter. Efter Vedtagelsen af den nugældende Valutalov, Loven af 13. December 1933, der gælder indtil Udgangen af 1934, er yderligere en Del Varer med Valutaudvalgets enstemmige Tiltrædelse overført til den bundne Liste, saaledes at denne nu omfatter Varer; hvis Indførsel i 1931 androg ca. 1 403 Mill. Kr. af en samlet Import paa ca. 1 465 Mill. Kr.